

[Bækgaard.]

forskellige Skatter op ved Siden af hinanden og tager de højeste Procenter, de vil give, vil vi snart se, at vi kommer betydeligt over 100 pCt. af Indtægten; det vil sige, naar der er en betydelig Merindkomst. Naturligvis er det ikke ensbetydende med, at vedkommende derved kommer af med hele Indtægten i Skat, idet der navnlig for Statsskatternes Vedkommende er en Beregningsform eller Skala, som gør, at den første Del af Indkomsten beregnes med den lavere Procent, som gælder for de smaa og mindre Indtægter, uanset at Indkomsten naar op til de høje og højeste Procenter. Men jeg tror dog, at hvis vi vedtager den her foreslaaede nye Skat, vil det i adskillige Tilfælde vise sig, at Skatterne ikke alene overstiger Indkomstens Størrelse, men ogsaa naar den Grænse, hvor hvert Tusinde Kroner Merindtægt kan afføde over Tusinde Kroner i Skatter, og er vi naaet dertil, saa er vi da vist kommet for højt op i Retning af at udnytte Indkomsten som Skattegrundlag. Det, der gør, at vi kan komme saa højt op, er dette, at vi ved at vedtage dette Forslag vil faa Merindkomstbeskatning to Gange, og den sidste haardere end den første. Den nye, den, som her foreslaas, kaldes „Krigskonjunkturskat“, men de Skatteydere, der kommer med her, vil jo paa faa Undtagelser nær være med ogsaa i den første; og det vil vel ogsaa nok vise sig i Praksis, at de allerfleste af dem, der er med i første Omgang, ogsaa kommer med her. De Begrænsninger, der er sat i § 4, fritager vel ikke ret mange, og har vi ikke ved Lovens Udformning kunnet finde flere generelle Regler for Undtagelser, saa bliver det sikkert heller ikke let for Administrationen. Jeg ved, at den højtærede Finansminister har afgivet en Erklæring eller en Udtalelse om, hvilke Forhold der kan tages i Betragtning i saa Henseende, men det er ikke mit Indtryk, at der alligevel vil blive fritaget ret mange.

Selve Spørgsmaalet om mere Skat paa Krigskonjunkturindtægter har der vist, som ogsaa den højtærede Finansminister udtalte, været Enighed om og Tilslutning til fra alle Sider. Men mon vi har gjort os tilstrækkelig klart, hvorledes Virkningen vil blive, naar denne Skat tages to Gange? Jeg har foretaget nogle Beregninger ud fra Tilfælde i min Skattekreds, og flere af disse viser, som jeg før nævnte, at Skatterne sammenlagt kan overstige den skattepligtige Indkomst. Det er bekendt, at den højtærede Finansminister først var inde paa at omdanne den hidtil gældende Mer-

indkomstskat og indarbejde det nye Begreb Krigskonjunkturskat i samme. Jeg er af den Opfattelse, at disse Bestræbelser burde have været fortsat og gennemført. Var det sket, tror jeg ikke, vi havde faaet de Forhold frem, som jeg her har paapeget. Jeg glæder mig derfor over Ministerens Udtalelser om, at de to Skatteformer vil blive sammenarbejdet inden næste Skatteudskrivning. Men for ikke at gøre Uret eller gøre Skade i de ganske vist faa Tilfælde, hvor det kan forekomme, at Skatterne bliver større end Indkomsten, synes jeg, vi allerede nu maa undersøge, om der ikke kan raades Bod herpaa. Bedst var det, om vi allerede nu sammenarbejdede de to omtalte Skatter til een. Men kan dette ikke lade sig gøre paa det nuværende sene Tidspunkt under Forhandlingerne, saa vil man vel kunne fastsætte en mere effektiv Begrænsning end den ved de 85 pCt. af Indkomsten eller eventuelt indføje en Dispensationsbestemmelse.

Nu ved jeg godt, man kan sige, at fordi Skatterne overstiger den skattepligtige Indkomst, er det dermed ikke givet, at de overstiger Indtægten, thi af denne er sidste Aars Skatter betalt; og det er rigtigt. Derfor lægger vi sidste Aars betalte Skatter til den skattepligtige Indkomst, og det er da det derved udkomne Tal, der skal tages i Betragtning ved Regelen om den samlede Skats Begrænsning til 85 pCt. af Indkomsten. Men trods denne Begrænsning af det samlede Skattebeløb kan Resultatet godt — takket være den stærke Progression, der er i alle Skatteformer — blive, at naar Indkomsten eller Indtægten naar en vis Grænse, saa stiger Skatterne mere end Indtægten, og det synes jeg er betænkeligt. Ovre paa min Egn foregaar der i disse Aar en meget stærk Brunkulsproduktion, en Produktion, som er meget samfundsnyttig, og som der ogsaa animeres stærkt til. Denne Produktion giver ikke udelukkende Gevinst, thi den er ogsaa forbundet med økonomisk Risiko, men for en stor Del af de Folk, som gaar ind i denne Risiko og lægger Energi i Arbejdet, giver den ogsaa undertiden stor Fortjeneste. Denne Produktion maatte vi ikke gerne bremse, men det kan vi godt komme til ved vor Skattelovgivning. Nogle af Producenterne har nemlig tidligere haft meget smaa Indkomster i Forhold til deres nuværende Indtjeningsmuligheder og vil derfor rammes haardt baade af Merindkomsts-katten og af Krigskonjunkturskatten. Der kan nævnes flere Eksempler paa, at den sidste Del af Indtjeningen kan blive til Tab, saafremt dette Lovforslag vedtages. Og at